

han har taget i Kommissionen. Jeg tror, jeg maa sige, at vi fra alle Sider i Finanslovkommissionen i høj Grad paaskønnede den Loyalitet og den Hensynsfuldhed, det ærede Medlem viste overfor de forskellige Standpunkter. Vi havde det Indtryk, i alt Fald havde jeg det Indtryk, at det for ham gjaldt om at naa det bedst mulige Resultat og et Resultat, der betød noget økonomisk. Herom vidne ogsaa det ærede Medlems Udtalelser forleden. Paa et lille Punkt maa jeg dog modsige det ærede Medlem. Han anførte, at det var blevet udtalt af Repræsentanter, der stod Landbruget nær, at for saa vidt Landbruget skulde beskæres for saa store Beløb, som det var foreslaaet, maatte man forudsætte, at der foretoges tilsvarende Beskærelser paa andre Ministeriers Budgetter. Det ærede Medlem sagde, at han forstod ikke den Udtalelse, thi hvis man et Sted kunde beskære, uden at det gjorde større Skade, skulde man selvfølgelig gøre det. Det er i og for sig rigtigt nok, men det forekommer mig, at det ærede Medlem kort i Forvejen havde givet en Motivering for det nys omtalte Standpunkt, der var forfægtet blandt andet af mig, idet han sagde, at hvis man ikke fik den Beklipning, der er Tale om for Officersforeningernes Vedkommende, vilde det nødvendigvis føre med sig, at vi heller ikke kunde fastholde Nedsættelserne for de Foreninger, som vedrøre Postetaten, Jernbanetaten, Telegrafetaten o. s. v. Det er fuldkommen rigtigt, paa den Maade griber i Virkeligheden det ene noget ind i det andet. Man kan saaledes fornuftigvis ikke bibeholde alle Rejseunderstøttelserne paa Indenrigsministeriets og de andre Budgetter og saa stryge dem paa Landbrugsministeriets, det vilde være ganske urimeligt, det ene afhænger til en vis Grad af det andet. Desuden maa man huske, at de Nedsættelser, der ere foreslaaede paa Landbrugsministeriets Budget, ere i Virkeligheden meget store i Forhold til de paa de andre Budgetter foreslaaede. Jeg beklager mig ikke over dem. Jeg glæder mig over, at man ikke her i Salen har hørt nogen Klynken fra Landborepræsentanterne over de Nedsættelser, Finanslovkommissionen har foreslaaet og Landbrugsministeriet tiltraadt. Men jeg maa dog

gøre opmærksom paa, at de ere meget store i Forhold til dem, der foreslaas paa andre Budgetter, og at der derfor sikkert er nogen Mening i vort Krav om, at skulle de fastholdes, maa ogsaa de paa de andre Budgetter foreslaaede i alt væsentlig fastholdes — et Krav, der dog selvfølgelig ikke kan gøres gældende i alle Enkeltheder hverken paa det ene eller det andet Budget, det vil ingen forlange.

Den eneste af de Nedsættelser, der ere foreslaaede paa Landbrugsministeriets Budget, imod hvilken der med nogen Vægt er rejst Indvending, er den store Nedsættelse, der vil ramme Hedeselskabet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Finanslovkommissionen og Ministeriet have været noget for haarde overfor Hedeselskabet, og at for saa vidt man ikke skal ramme dets Arbejde alt for stærkt, kan det blive nødvendigt at lave dette Forslag om. Men det er i hvert Fald efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser forleden et Spørgsmaal, der vil komme til Forhandling i Finansudvalget, hvor det da nærmere vil blive overvejet, hvorvidt de store Nedsættelser, der ere nævnte — navnlig den store Besparelse, der skulde fremkomme ved, at de 82,000 Kr. til Smaaplantninger og Hegn helt stryges —, skulle fastholdes, eller Bevillingerne helt eller delvis skulle bibeholdes.

Men jeg har, som sagt, i øvrigt glædet mig over, at der ikke fra Landborepræsentanternes Side har været nogen Klynken over Besparelsesforslagene, bl. a. heller ikke over, at man uden videre stryger det store Beløb, 405,000 Kr., til Subvention til Det forenede Dampskibsselskab til de forskellige Englandsrouter. Thi det har i Aarenes Løb ærgret mig, naar man fra forskellige Sider har revet os Landborepræsentanter i Næsen, at vi fik en stor Eksportpræmie ved den Bevilling, der her blev given, og jeg har ikke været i Tvivl om, at det kunde have kommet til at skade os ogsaa overfor England, hvis denne Bevilling blev fastholdt. Derfor er jeg med stor Glæde gaaet med til, at vi stryge denne Bevilling. Nu ser man det mærkelige, at medens man tidligere har bebredt Landbruget, at de havde denne Bevilling, er det ikke, nu da den stryges, Landbrugsrepræsentanterne hverken her i Tin-